

Gamler Krystyna

ul. [REDACTED]
[REDACTED]

Życiorys

Urodziłam się 30 stycznia 1921 r. w Warszawie
ojciec Feliks Onkinski, matka Helena z d. Lorenerowska
Nikomercjo, Szkoła Podstawowa, i Szkoła Handlowa
w 1939 r. W szkole Handlowej należałam do org. P.W.K.
Przysposobienie Wojskowe Kobiet. Tam ukończyłam
szkolenie w zakresie sanitariuszki i szkolenie strzeleckie
i taternictwo. W 1939 r. brałam czynny udział
w kampanii wrześniowej, jako sanitariuszka. Tydzień
przed kapitulacją Warszawy zostałam ciężko ranna
i przewieziona do szp. wó. Ducha, który następnego
dnia został zbombardowany, tam dodatkowo ranna
w nogę i ewakuowana do szp. na Woli, gdzie
po kapitulacji przebywałam w dalszym leczeniu przez pół
roku, odbywało się w szp. Ewangelickim. Po wyjściu
ze szpitala pracowałam domowo. W 1941 zostałam
zatrzymana przez Niemców w Łapaniec ulicznej
i osadzona w więzieniu. Po miesiącu wyłożono mnie
transportem do Niemiec, przed granicą udało mi się
ucieść z pociągu i powrócić do Warszawy. W 1942 r.
dostałam pracę w fabryce kawy na Pradze, którą
kierowali F. Kotulicki i J. Lipiński. Tam nastąpiłam do
konspiracyjnej organizacji NSZ Narodowe Siły Zbrojne

Przysięga złożona we wrześniu 1942 p. S. "Sowa" przyjęta przez ojca A. Lipińskiego - Grupa do której należałam liczyła 8 osób. Kierował nią A. Wismiewski a jej ojciec był A. Lipiński. Grupa była szkolona w zakresie, służby sanitarny i łączności. Szkolenie w łączności prowadzili instruktorzy p. S. "Tadeusz" p. S. "Krzysztof" Łajsa sanitarny lekarz. Szkolenie odbywały się w prywatnych mieszkaniach i ja zajmowałam się przenoszeniem broni i bibuły. Po wybuchu powstania, Praga na której mieszkaliśmy, została odcięta od Warszawy. Powstanie zostało stłumione po 5-ciu dniach. Przez pewen czas nie wolno było wychodzić na ulicę, później pozwolono do godz. 14 tej kobietom, a wszystkich mężczyzn wywieszono do obozów w Niemczech m. m. mojego brata. Po wyzwoleniu 1945 r. władze sowieckie aresztowały i wywiezły do łagru, osoby które należały do org. A. K. i N. S. Z. Nie udało się uniknąć aresztowania. W 1946 r. wyjechałam na ziemie odzyskane do Lip. (ob. Piaterówka) pow. Luban. Tam podjęłam pracę w Zarządzie Gminnym i tam wyjechałam zamieszkać z Janem Kamlerem, był on żołnierzem kampanii wrześniowej 1939 r. a podczas okupacji czynnym działaczem w szereгах Armii Krajowej w okręgu Wresnia. Po wyzwoleniu aresztowany i wywieziony do łagru Ukłoważa. K/ Jęży zwolniony w 1946 wyjechał do Lubania. Ślub z Janem Kamlerem 19.3.1947 r. Troje dzieci jedno nie żyje. W 1948 zamieszkałam z mężem w Luban Głuskim. Tam trzykrotnie robiono mi przez M. B. w domu rewizję w celu aresztowania. mężo, szczerze wie nigdy mi

50.
66 był w domu. Przez następnych kilka lat musiał się ukrywać. Przebywał czasowo w różnych miastach w rodzimym lub przyjaźni. Ja nie mogłam pracować bo musiałam zajść się opieką. Dopiero w 1956 r. udało mi się spokojnie iść do pracy. Ja już nie starałam się o pracę tylko zajmowałam się domem i dziećmi. Od 1956 r. cały czas mieszkam w [REDACTED]

Aleksander Grygalski